నవ విధ ధర్మాలు

బ్రహ్మర్షి పత్రీజీ

నవ విధ ధర్మాలు

'ధర్మమా ?' .. 'అధర్మమా ?'
'ధర్మాచరణమా ?' .. 'అధర్మాచరణమా ?'

ఎవరి బుద్ధిని వారు పదును పెట్టుకుంటూ ..
ఎప్పటికప్పుడు ధర్మాధర్మాలను తెలుసుకుంటూ ధర్మాన్నే శరణుకోరుతూండాలి ..

" యతోభ్యుదయ నిశ్శ్రేయస సిద్ధిః స ధర్మః "

.. అన్నారు **వైశేషికదర్శన** కారకులు – **కణాదమహర్షి**

అంటే

**" ఇహలోకపరంగా అభ్యుదయాన్నీ, మరి పరలోకపరంగా జన్మరాహిత్యపదవినీ
ఏదైతే ప్రసాదిస్తుందో ..** దాన్ని '**ధర్మం**' అంటారు "

" ధర్మాచరణ "

ధర్మాచరణ ద్వారానే **ఊర్ధ్వగతి** .. అధర్మాచరణ ద్వారా అధోగతి

" యా మతిః సా గతిర్భవేత్ " అన్నాడు **అష్టావక్రుడు**

అంటే

" మన మతి ఎలా ఉంటుందో మన గతి ఖచ్చితంగా అలానే ఉంటుంది "

మతిని బట్టే గతి

ధర్మాన్ని శరణు కోరితే .. "**సుమతి**"

ధర్మాన్ని కాలదన్ని .. అధర్మాన్ని చేపడ్తే .. "**కుమతి**"

" ధర్మో రక్షతి రక్షితః "

" ఎవరి ద్వారా అయితే ధర్మం రక్షింపబడుతుందో .. వారిచేత రక్షింపబడిన ధర్మం తిరిగి వారినే రక్షిస్తుంది "

ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకున్నవాడు ఎప్పుడూ ధర్మరక్షణలోనే తన జీవితాన్ని గడుపుతాడు

ఈ సత్యాన్ని తెలియనివాడు .. తెలిసీ విస్మరించినవాడు .. అధోగతి పాలవుతూంటాడు

" అధర్మో భక్షతి రక్షితః "

" ఎవరయితే అధర్మాన్ని రక్షిస్తారో .. ఎవరయితే అధర్మాన్ని పోషిస్తారో .. అధర్మానికి కారణభూతులవుతూంటారో

వారిచేత సృష్టింపబడిన అధర్మం .. తిరిగి వారినే భక్షిస్తుంది "

ఎవరికి వారే, కర్మల తీరే

మన వాస్తవాలకు .. సదా .. మనమే సృష్టికర్తలం

" నవ విధ ధర్మాలు "

" **ధర్మం** " అన్నది నవ విధాలుగా మానవ జీవితంలో విరాజిల్లి వుంది

" **ధ్యానధర్మం** " .. ప్రతిరోజూ విధిగా ధ్యాన అభ్యాసంలో వుండడం
ప్రతిరోజూ కొంత సమయాన్ని ఎవరితో వారు గడపడం
ఆత్మ ఆత్మలో ఆత్మగా అణిగిమణిగి వుండడం

" **అహింసాధర్మం** " .. శాకాహారంతోనే మానవ మనుగడను సాగించడం
భౌతికంగా ఏ ప్రాణి పట్ల కూడా అత్యాచారం, హత్యాచారం చేయకపోవడం

" **మిత్రధర్మం** " .. సకలప్రాణికోటి పట్ల స్నేహశీలత

" **కరుణాధర్మం** " .. దయనీయస్థితిలో ఉన్న తోటి ప్రాణులకు సాధ్యమైనంత
చేయూతనివ్వడం

" **శాంతధర్మం** " .. **షిరిడీసాయి** ప్రవచించిన " **సబూరి** " పిరమిడ్ జ్ఞాన
నవరత్నాల్లోని " **సహనం** "

" **ఆరోగ్యధర్మం** " .. పాంచభౌతిక శరీరం పట్ల మన జాగ్రత్త, మన కర్తవ్యం, మన
శ్రద్ధ
మితాహారం మరి నిరాహారం .. వీటికి తగిన స్థానం కల్పించడం

" **స్వాధ్యాయధర్మం** " .. బుద్ధిని ఎప్పటికప్పుడు మరింత వికసింపచేసుకుంటూ,
మరింత విస్తారం చేసుకునే ప్రక్రియ

" **వినయధర్మం** " .. మనకన్నా ఆయుష్షు, బుద్ధి ఎక్కువ ఉన్నవారి పట్ల ఒదిగి
ఉండటం

" **దానధర్మం** " .. మనకు అవసరం ఉన్నంత మన దగ్గర తప్పకుండా ఉంచుకుని
మన స్వంత అవసరానికి మించి ఉన్న సంపదను లోకకల్యాణనిమిత్తం
వినియోగించడం

అయితే .. తనకు మాలిన ధర్మం ససేమిరా పనికిరాదు .. పాత్రనెరిగి దానం చేయాలి అపాత్ర దానం ససేమిరా కూడదు .. అపాత్ర దానం అంటే అది బూడిదలో పోసిన పన్నీరు

" జేజేలు "

ఇలా **శ్రీ సింహాచల లక్ష్మీనరసింహస్వామి** చలువ వల్ల ధ్యానమహాచక్రం - II లో ధర్మం నవవిధాలుగా మనకు సాక్షాత్కరించింది

నవ విధ ధర్మాలకు జేజేలు

విశాఖ మహానగర ధ్యానమహాచక్రానికి జేజేలు

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామి వారికి శతసహస్రకోటి వందనాలు

జై పిరమిడ్ మాస్టర్స్ !

జై జై పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మూవ్‌మెంట్ !!

ధర్మో రక్షతి రక్షితః

" ధర్మో రక్షతి రక్షితః " .. ఎవరైతే ధర్మాన్ని రక్షిస్తారో వారిచేత రక్షించబడిన ధర్మం తిరిగి వారిని రక్షిస్తుంది " అన్నది సత్యం.

ఈ ప్రపంచంలో రకరకాల ధర్మాలు కోకొల్లలుగా ఉన్నాయి. వాటి గురించి మనం సమగ్రంగా తెలుసుకుంటూ .. సంపూర్ణ అవగాహనతో వాటిని ఆచరిస్తూ .. ఈ భూమి మీద మన జీవితాలను పండించుకోవాలి.

జీవితంలో మనకు అభ్యుదయం రావాలన్నా, మనం ప్రగతి పథంలో ఉండాలన్నా, మనకు సౌఖ్యం, ఆనందం, ముక్తి, మోక్షం దుఃఖరాహిత్యం .. ఒకటేమిటి ఏది కావాలన్నా సరే .. త్రికరణ శుద్ధిగా ధర్మాన్ని ఆచరించడం తప్ప మనకు వేరే మార్గం లేదు గాక లేదు కనుక ఇంతగా మన జీవితాల్లో పెనవేసుకుపోయిన " ధర్మం " అంటే ఏమిటో మనం తెలుసుకుందాం !

ధర్మం

ఈ సృష్టిలో ఏది సరి అయినదో .. దానిని ' ధర్మం ' అనీ ఏది సరి కానిదో దానిని .. ' అధర్మం ' అని అంటాం.

మనం సరిఅయిన దానిని అంటే .. ధర్మాన్నే కనుక సదా రక్షిస్తూ ఉంటే .. మనచే కాపాడబడిన ఆ ధర్మమే తిరిగి మనల్ని రక్షిస్తూ మనల్ని 'భాగ్యవంతులను' చేస్తుంది. అలా కాక అజ్ఞానంతో మనం అధర్మాన్ని కనుక రక్షిస్తే .. మనచే కాపాడబడిన ఆ అధర్మమే మనల్ని భక్షిస్తూ మనల్ని ' అభాగ్యులు ' గా మార్చి .. దుఃఖ సముద్రంలో ముంచేస్తుంది.

విత్తనంలోంచి చెట్టు వచ్చినట్లు అధర్మం ' అభాగ్యాన్నీ ' .. మరి ధర్మం ' సౌభాగ్యాన్నీ ' పరంపరగా ఇస్తాయి కనుక మనకు సౌభాగ్యం కావాలి అంటే .. మనం ధర్మవర్తనులుగా ఉండితీరాల్సిందే !! మన ధర్మాచరణయే మన భాగ్యంగా పరివర్తన చెందుతుంది కానీ .. భాగ్యం అనేది మనకు ఎక్కడ నుంచో ఎవరి అనుగ్రహం వల్లనో రాదు అన్న సత్యాన్ని మనం విధిగా తెలుసుకోవాలి.

" మన ధర్మమే .. మన ధర్మాచరణయే మనకు సకలసౌభాగ్యాలనూ కలుగజేస్తుంది. "

▲▲▲

జీవితం .. శృతిలో, లయలో ఉంటే అదే ' ధర్మం ' ! శృతి .. అపశృతి అయితే, లయ .. అపలయ అయితే అది ' అధర్మం.'

ఎక్కడ అధర్మం ఉంటుందో .. అక్కడ అంతా అస్తవ్యస్తంగా ఉంటుంది! సంగీత సాధనలో కానీ, ఇద్దరు వ్యక్తులు మాట్లాడుకునేటప్పుడు కానీ, పది మంది కూడిఉన్నప్పుడు కానీ, వంట చేస్తున్నప్పుడు కానీ, వండింది తింటున్నప్పుడు కానీ, చదువుతున్నప్పుడు కానీ, చనిపోతున్నప్పుడు కానీ,

ఎమ్మెల్యేగా ఉన్నప్పుడు కానీ, ప్రైమ్ మినిస్టర్‌గా ఉన్నప్పుడు కానీ, అధికారిగా ఉన్నప్పుడు కానీ, బంట్రోతుగా ఉన్నప్పుడు కానీ .. ఇలా జీవితంలో ఏ కోణంలో అయినా కానీ శృతి, లయలు తప్పకుండా ఉండటమే .. '*ధర్మం*'!

▲▲▲

గౌతమబుద్ధుడు కూడా తమ అష్టాంగ మార్గంలో "*సరియైన దృక్పథాలు*", "*సరియైన మాటలు*", "*సరియైన కోర్కెలు*", "*సరియైన కర్మలు*", "*సరియైన జీవనభృతి*", "*సరియైన వ్యవహార శైలి*", "*సరియైన శ్రద్ధ*", "*సరియైన ధ్యానం*" అన్నవి మన జీవితంలో తప్పక ఉండాలి అని సెలవిచ్చారు!

ఇలా మన జీవితంలో మనకు ప్రతిక్షణం ఎదురయ్యే అనేకానేక ధర్మాల గురించి తెలుసుకోవలసిన ఆవశ్యకత మనకు ఎంతయినా ఉంది. కనుక .. ధర్మాల్లో కెల్లా ప్రధాన ధర్మాలయిన "*నవ విధ ధర్మాలు*" గురించి మనం సమగ్రంగా, సంపూర్ణంగా తెలుసుకుందాం మరి ధర్మం యొక్క విశ్వరూపంలో స్నానం చేసి పునీతులమై విశ్వరూపులం అవుదాం !

నవ విధ ధర్మాలు

1. ధ్యానధర్మం
2. అహింసాధర్మం
3. మిత్రధర్మం
4. కరుణాధర్మం
5. శాంతధర్మం
6. ఆరోగ్యధర్మం
7. స్వాధ్యాయధర్మం
8. వినయధర్మం
9. దానధర్మం

ధ్యాన ధర్మం

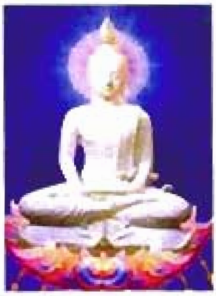

నేటి నవ్య యుగంలో మనం ఆచరించి తీరాల్సిన " నవ విధ ధర్మాలు " లో అన్నింటి కంటే గొప్పది .. మరి మొట్ట మొదటిది .. ' ధ్యానధర్మం '

' ధ్యానం ' అనే మాటకు ఉన్న విలువ, పవిత్రత, పారమార్థికత మరే మాటలోనూ లేదు కనుక *భగవాన్ గౌతమబుద్ధుడు* ధర్మమహాచక్రాన్ని స్థాపించి .. " ధర్మాలన్నింటిలో కెల్లా అత్యుత్తమమైనది ' ధ్యాన ధర్మం ' " అని ప్రవచించారు. ఈ భూమి పై ఉన్న కొండలూ, పర్వతాలూ ఎత్తయినవే అయినా .. అన్నింటికంటే ఎత్తయ్యింది *ఎవరెస్టు శిఖరం* అయినట్లు .. అన్ని ధర్మాల్లోకెల్లా ఉన్నతోన్నతమైన ' ధ్యానధర్మాన్ని ' మనం ఆచరిస్తేనే మిగతా ధర్మాలను ఆచరించే అర్హత మనకు లభిస్తుంది. కనుక ఈ భూమి పై జన్మతీసుకున్న ప్రతి ఒక్కరూ కూడా *ధ్యాన ధర్మం* లో తప్పక వుండే తీరాలి !

ధ్యాన ధర్మం తర్వాతే మిగతా ధర్మాలను ఆచరించే అర్హత మనకు వస్తుంది కనుక " నేను ప్రైమ్‌మినిస్టర్ ను, నాకు ధ్యానం అక్కర్లేదు " అంటే అది మూర్ఖత్వం అవుతుంది. " నేను ఎమ్మెల్యేనండీ, నాకు ధ్యానం అక్కర్లేదు ; నేను పెద్ద సితార్ వాయిద్యగాడినండీ నాకు ధ్యానం అక్కర్లేదు ; నా సంగీతమే నాకు ధ్యానం " అని చాలా మంది అంటూంటారు కానీ .. అది శుద్ధ మూర్ఖత్వం. పిరమిడ్ మాస్టర్స్ ఎప్పుడూ ధ్యానధర్మాచరణలోనే ఉంటారు కనుక వారు ప్రపంచానికే తలమానికమైన ప్రత్యేకతనూ, మరి ఆనందాన్నీ కలిగి ఉంటున్నారు.

▲▲▲

ప్రతి మనిషికీ జీవితంలో కష్టాలు అన్నవి ఉంటూనే వుంటాయి. కష్టాలకు బెంబేలెత్తిపోతూ .. " పాహిమాం " అంటూ రక్షించే వాడికోసం దీనంగా ఆర్తనాదాలు చేయడానికి బదులు .. ఆ కష్టాలను మనంతట మనమే మన ధ్యాన శక్తితో పోగొట్టుకోవాలంటే .. మనం ధ్యాన ధర్మంలో తప్పక జీవించాల్సిందే !

" ప్రాపంచిక కష్టాలన్నింటినీ కాచుకోగల ఏకైక **రక్షణ కవచం ధ్యానమే** కనుక, అది లేకపోతే .. ఎంతటి దానశీలురైనా, తమ తమ రంగాల్లో ఎంతటి ప్రముఖులైనా, అష్టకష్టాలు పడకతప్పదు. కష్టాలను చుట్టాలుగా భావించి సునాయాసంగా ఆదరించగలిగిన స్థితప్రజ్ఞతను ధ్యానులు తమకు తాముగానే ఆపాదించుకోగలుగుతారు కనుక వారి శక్తి, వారి ఆనందం అంతా ధ్యానమే !

" సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ " .. అంటే ధ్యానం ద్వారా మనలోపలికి మనం ప్రవేశించి .. మన ఆత్మనే శరణువేడాలి మరి **అన్ని ధర్మాలకంటే శ్రేష్ఠమైనది ధ్యాన ధర్మం** అంటూ **శ్రీకృష్ణపరమాత్ముల**

వారు కూడా మనకు ***భగవద్గీత*** ద్వారా ఆత్మీయంగా తెలియజేసారు. అన్ని మతగ్రంథాలు కూడా వారి వారి ప్రత్యేక శైలిలో ధ్యానం గురించే చెప్పారు కనుక ప్రతిఒక్కరూ ధ్యానధర్మాచరణలో పునీతులు కావలసిందే!"

▲▲▲

ఏసు ప్రభువు .. " దేవుని రాజ్యంలోకి ప్రవేశించుడి " అని సకల మానవాళికి దిశా నిర్దేశం చేసారు.

" దేవుని రాజ్యం ఎక్కడ ఉంది ?" అని అడిగినప్పుడు " నీ లోపలే ఉంది. ధ్యానం ద్వారా నీ లోపలికి నువ్వు ప్రయాణం చేసి .. దేవుని రాజ్యంలోకి ప్రవేశించి అక్కడి ఆత్మ రాజ్యధర్మాన్ని పాటిస్తూ ఆత్మను శరణుకోరినప్పుడు నీకు కావలసినవి అన్నీ ఇవ్వబడతాయి " అని సుస్పష్టంగా తెలియజేసారు.

ఇలా మహానుభావులు అందరూ కూడా యుగయుగాలుగా ధ్యాన ధర్మంలోనే మన బ్రతుకులను పండించుకోమని చెపుతూనే ఉన్నారు.

▲▲▲

" కృతయుగంలో నాలుగు పాదాలతో వర్ధిల్లిన ధర్మం .. త్రేతాయుగంలో మూడు పాదాలతో, ద్వాపరయుగంలో రెండు పాదాలతో మరి ఇప్పుడు కలియుగంలో ఒక్క పాదంగా ఉంది. అలాకాక రాబోయే **' సత్యయుగం '** లో ధర్మం తిరిగి నాలుగు పాదాలతో వర్ధిల్లుతూ పూర్వవైభవాన్ని పొందాలి అంటే .. అందరూ విధిగా ధ్యానంచేసి సత్యాన్ని తెలుసుకోవాల్సిందే .. ***అన్యథా శరణం నాస్తి*** ".

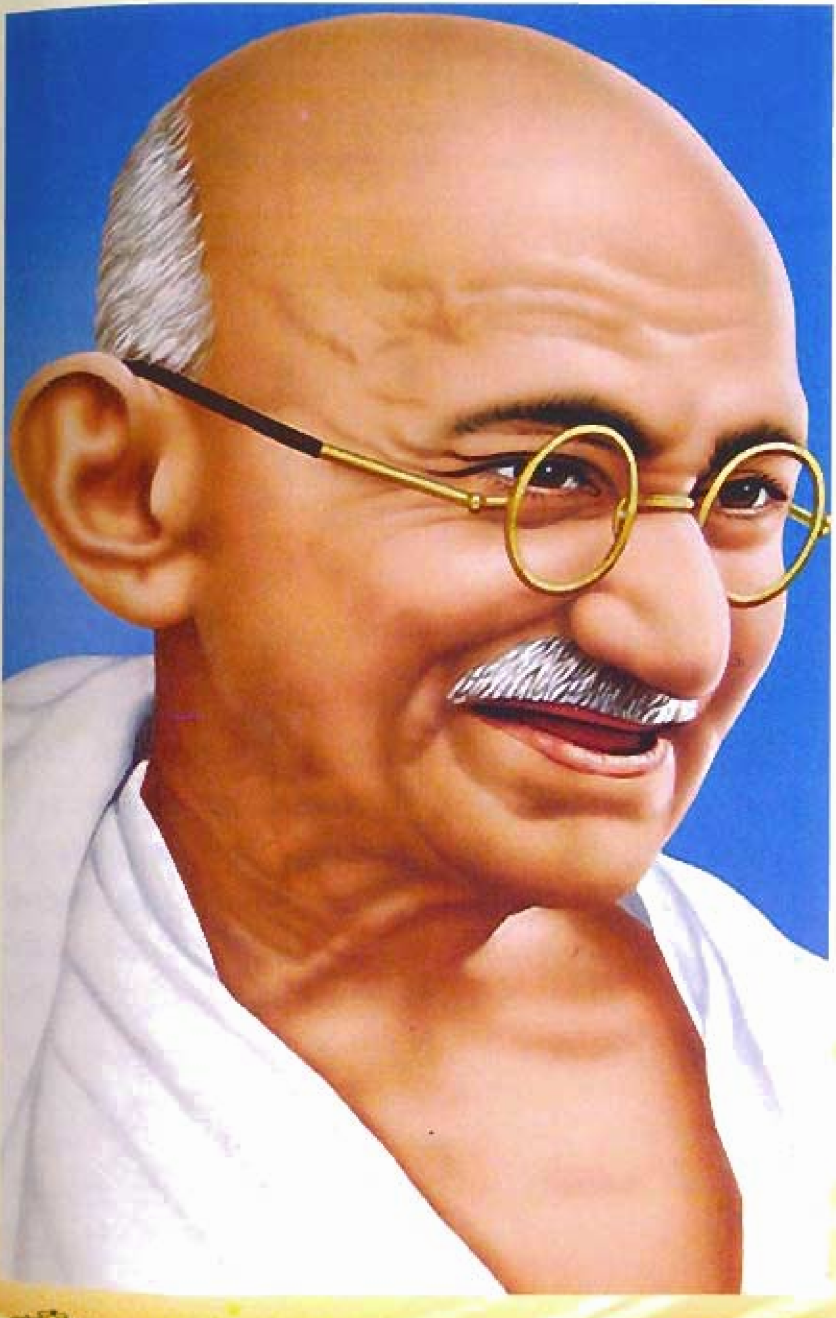

అహింసాధర్మం

" ధర్మచక్రపరివర్తన " ద్వారా గౌతమబుద్ధుడు ప్రవచించిన మరొక ముఖ్యమైన ధర్మం ' అహింసా ధర్మం '.

ధ్యాని కాని వారు అజ్ఞానంతో దేవుడి విగ్రహాల వద్దకు పోయి ' రక్షించు ' అంటూ ఆర్తనాదాలు చేస్తారు. ' శిలలు ఎలా రక్షించగలవు ?' అన్న కనీస జ్ఞానం లేకుండా దీనాలాపనలు చేసే వారు .. తాము మాత్రం ఇతర జీవులను భక్షిస్తూ, హింసిస్తూ ఉంటారు. హతవిధీ ! ఎంత విచిత్రం!! మనం ఇతర జీవులపట్ల ప్రేమ, దయ చూపించకపోతే .. మనం ఎప్పటికీ ఎవరివద్ద నుంచి కూడా ఆ రెండింటినీ పొందలేము అన్న కర్మ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ విధిగా తెలుసుకోవాలి.

ఈ కర్మసిద్ధాంతాన్ని కారణ-కార్య సిద్ధాంతంగా కేవలం ఒక జన్మలోని సాక్ష్యాధారాలతో గ్రహించినవాడు ఒక ' జ్ఞాని ' అయితే అదే సిద్ధాంతాన్ని.. అనేక జన్మల్లోంచి

ఎడతెరగని పరంపరగా వచ్చిన కారణ–కార్య సిద్ధాంతంగా తెలుసుకున్నవాడు, ఒక 'బ్రహ్మజ్ఞాని '.

అందుకే భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు .. అర్జునుడితో

> " బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున
> తా న్యహం వేద సర్వాణి నత్వం వేత్థ పరన్తప "
>
> భగవద్గీత 4–5

" అర్జునా ! నువ్వు, నేను ఎన్నో జన్మలనుంచి వచ్చాం. నాకు ఆ జన్మలన్నీ తెలుసు కానీ .. నీకు కేవలం ఈ జన్మ ఒక్కటే తెలుసు. అదే నీకూ, నాకు మధ్య ఉన్న తేడా కనుక నీవు జ్ఞానివి, నేను బ్రహ్మజ్ఞానిని " అని చెప్పాడు.

కొంతమంది మనుష్యులు కర్మసిద్ధాంతం పట్ల అవగాహనా లేమితో " నా కంటికి కనబడటం లేదు కనుక అనేకానేక జన్మలు అస్సలు లేనే లేవు " అన్న మూర్ఖత్వంగా వాదిస్తూ, అహంకారంతో తమకు తోచిన హింసలన్నీ చేసేస్తూంటారు. వారు " అజ్ఞానులు ". కౌరవులు అలాంటి కోవకే చెందుతారు.

నిండుసభలో ద్రౌపదిని మానభంగం చేస్తే భవిష్యత్తులో ఏ ఫలితాన్ని తాము అనుభవించాల్సి వస్తుందో తెలిసి కూడా కౌరవులు .. అహంకారంతో అధర్మానికి పాల్పడ్డారు. అందుకే వాళ్ళు కర్మ సిద్ధాంతం ప్రకారం రావాల్సిన ఫలితాన్ని కూడా అనుభవించారు.

కాబట్టి అజ్ఞానంలో ఉన్న కౌరవులు హింసాత్మకమైన పనులను మానివేసి జ్ఞానులైన పాండవుల్లా మారాలి మరి ఆ తరువాత జ్ఞానులంతా కూడా బ్రహ్మజ్ఞానులైన కృష్ణుడిలా మారి " అహింసా ధర్మాచరణయే ముక్తిదాయకం" అని తెలుసుకోవాలి.

▲▲▲

అహింసా ధర్మం రెండు రకాలుగా ఉంటుంది : ఒకటి ' స్వధర్మం ' మరొకటి ' పరధర్మం '.

ధ్యానం ద్వారా ' ఆత్మే సత్యం ' అన్న విషయాన్ని స్వానుభవం ద్వారా గ్రహించి, ఆ సత్యానికి అనుగుణంగా జీవించడమే " స్వధర్మం ".

ఆ తరువాత పరధర్మాల్లోకెల్లా పరమధర్మమైన ' అహింస ' ను నిజాయితీగా పాటిస్తూ .. మన విషయంలో మనం ఏ రకమైన అహింసను కోరుకుంటున్నామో .. అదే పరుల విషయంలో కూడా ఆచరించడమే పరధర్మం.

వేరొక ప్రాణిని అంటే .. మనిషిని కానీ మరి ఏ ఇతర ప్రాణిని కానీ శారీరకంగా కానీ, మానసికంగా కానీ హింసించడం అన్యాయం, అక్రమం, దండార్హం కనుక మనం స్వధర్మం - పరధర్మం ల యొక్క సంపూర్ణస్వరూపాన్ని తెలుసుకుంటూ .. అహింసా ధర్మాచరణలో ప్రతిక్షణం జీవించాలి.

స్వధర్మం, పరధర్మం అన్న నిబంధనలే కాక అహింసా ధర్మానికి ఆపత్కాలపు సడలింపు కూడా ఉంది. అదే .. " ఆపద్ధర్మం."

విధిలేని పరిస్థితుల్లో మనల్ని మనం రక్షించుకోవడానికీ మరి మనం ఇతరుల శ్రేయస్సును కోరినప్పుడూ అనుసరించాల్సిన ధర్మమే .. ఆపద్ధర్మం. మహాభారతంలో కౌరవులు పాండవులను రాజ్య భ్రష్టులను చేసి, వారి భార్యను నిండుసభలో అవమానించి, వాళ్ళను అడవులపాలు చేసారు. ఇంత జరిగినా పాండవులు సంధి కోరి .. సాక్షాత్తు భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడిని రాయబారిగా పంపినా కౌరవులు మూర్ఖుల్లా వాళ్ళతో యుద్ధానికి కాలుదువ్వారు. ధర్మరక్షణ కోసం గతిలేని పరిస్థితుల్లో పాండవులు ఆపద్ధర్మంగా యుద్ధం చేయాల్సివచ్చింది.

కాబట్టి ఒకానొక బుద్ధుడు ఎల్లవేళలలో శాంత స్వరూపుడై వుంటూ.. అత్యవసరం అయినప్పుడు మాత్రమే తన శక్తిని ఆపద్ధర్మంగా ఎంతో ఎరుకతో ఆచరిస్తూంటాడు కనుక .. ఆపద్ధర్మాచరణ వల్ల అతనికి ఏ రకమైన కర్మలూ అంటవు !

మిత్రధర్మం

. స్నేహం కంటే మధురమైంది ఈ లోకంలో మరింకేదీ లేదు కనుక.. మనం *నవ విధ ధర్మాలు* లోని <u>మిత్రధర్మం</u> గురించి విశేషంగా తెలుసుకుందాం.

మిత్రత్వం అనేది కేవలం మానవలోకానికి మాత్రమే పరిమితం అనుకోవడం తప్పు. వృక్షజాతులు, పశుపక్ష్యాదులు, జలచరాలు .. ఒకటేమిటి ఈ సృష్టిలో వున్న .. సమస్త ప్రాణికోటితో మనం స్నేహం చేసినప్పుడే అది <u>మిత్రధర్మం</u> అవుతుంది. మానవజాతి .. జంతుజాతి కంటే గొప్పది కాదు ; మరి జంతుజాతి మానవజాతి కంటే తక్కువ కానేకాదు. రెండు జాతులు కూడా పరస్పరాశ్రితాలు అన్నదే ఈ సృష్టిరచన.

మనది మైత్రేయబుద్ధితో కూడిన ఆత్మ కనుక .. మనం ప్రతి ప్రాణితో స్నేహం చేస్తూ ' నాతో ఆడుకుంటావా ? మనం ఒకరితో ఒకరం ప్రాణప్రదంగా ఉందామా ? ' అని అడగాలి. *' ఇండియా - పాకిస్థాన్ ',*

'ఇండియా-చైనా' భాయీ భాయీ గా ఉండటమే మిత్రధర్మం. ఎందుకు కొట్టుకోవాలి ? ఒకరినొకరు ఎందుకు హింసించుకోవాలి ? అలాంటి పిచ్చి చేష్టలు మాని అందరం స్నేహపూరితంగా ఉండాలి.

▲▲▲

" పరమేశ్వరుని కుటుంబం మిత్రత్వానికి పరాకాష్ఠ ! శివునికి పాముతో స్నేహం, వినాయకుడికి ఎలుకతో స్నేహం, కుమారస్వామికి నెమలితో స్నేహం మరి పార్వతికి పులితో స్నేహం. ఇలా మానవేతరజాతి ప్రాణులన్నీ మనతో స్నేహం చేద్దామని ఉవ్విళ్ళూరుతూ వుంటే .. మనం మాత్రం రాక్షసుల్లా మారి ' నాకు నీ స్నేహం వద్దు .. నీ మాంసం కావాలి కనుక నిన్ను చంపి తినేస్తాను' అంటూ వాటిని చంపి రకరకాలుగా వండి మరీ పీక్కుతింటున్నాం !

▲▲▲

పిరమిడ్ మాస్టర్లందరూ మిత్రధర్మానికి పరిపూర్ణంగా అంకితమై ఉన్నవారు. *పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్‌సొసైటీస్ మూవ్‌మెంట్* మిత్రధర్మానికే కట్టుబడివుండి .. " ధ్యాన - శాకాహారప్రచారాల " ద్వారా మైత్రేయతత్వాన్ని ప్రపంచమంతా చాటుతోంది. *భగవాన్ బుద్ధుడు* ' 2500 సంవత్సరాల తరువాత నేను మళ్ళీ తిరిగి వస్తాను ' అని మాట ఇచ్చి .. ఇదిగో ఇలా మనందరి రూపంలో వచ్చేసాడు .. కనుక ఇదంతా *మైత్రేయయుగం !* ఇక్కడ మనం అంతా కూడా మిత్రులం. నేను మీకన్నా గొప్పవాడిని కాను మరి మీరు నా కన్నా తక్కువ వాళ్ళు ఎంతమాత్రం కానేకారు !!

▲▲▲

పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మూవ్‌మెంట్ .. 18 ఆదర్శ సిద్ధాంతాల్లోని *మూడవ సిద్ధాంతం* మిత్ర ధర్మానికే కట్టుబడి ఉంది. *" అందరి ధ్యానానుభూతులను వినాలి "* అంటూ ధ్యాన ప్రచారం ద్వారా అన్ని భాషల వాళ్ళతో మనం స్నేహం చేస్తున్నాం. అందరికీ ధ్యాన విద్యను అందిస్తూ " ఆ ఇంటి మీద కాకి ఈ ఇంటిమీద వ్రాలకూడదు " అన్న మూర్ఖత్వాలను వదిలేస్తున్నాం. " ఓ ఆ ఇంటి మీద కాకీ ! ఈ ఇంటి మీద వ్రాలు ! " అంటూ ప్రేమగా ఆహ్వానిస్తున్నాం. " నా స్నేహితుడు కూడా అన్ని విషయాల్లో నా అంత గొప్పవాడుగా ఉండాలి " అంటూ మనమంతా కూడా మిత్రధర్మాన్ని సంపూర్ణంగా ఆచరిస్తూ మైత్రేయబుద్ధుళ్ళల్లా వికసిస్తున్నాం.

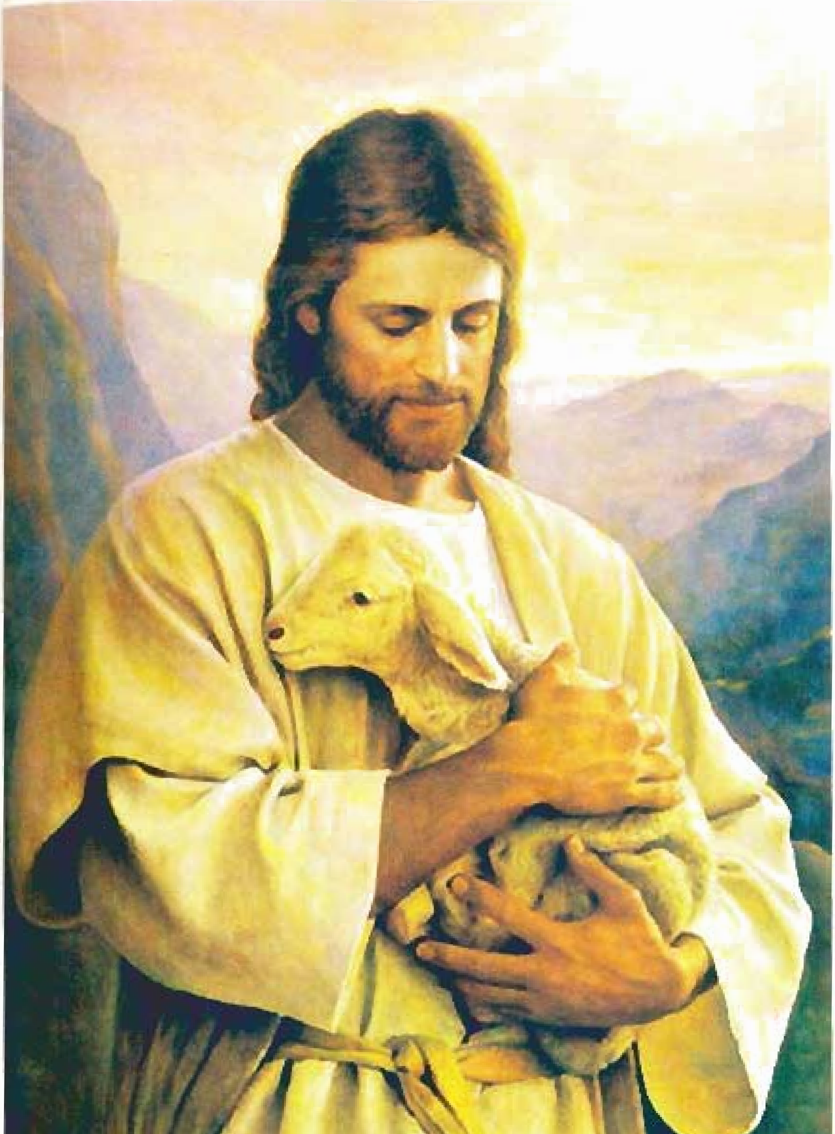

కరుణాధర్మం

నవ విధ ధర్మాలు లో ఎంతో ఉదాత్తమైన ధర్మమే .. "కరుణాధర్మం."

క్రిస్టమస్ పర్వదినం .. విశ్వం భూమికి ప్రసాదించిన ఒకానొక మహామహుడు జన్మించిన దివ్యమైనరోజు. కరుణా ధర్మానికి ప్రతీక అయిన ఏసు ప్రభువు యొక్క గొప్పతనాన్ని స్తుతించుకుంటూ .. మననం చేసుకుంటూ మనమంతా కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానం చేసి ఆ మహానుభావుని చైతన్యంతో అనుసంధానం కావాలి.

జీసస్ క్రైస్ట్ .. తన జీవితకాలమంతా కూడా ప్రపంచాన్ని కరుణామయం చేయటానికి ఎంతో శ్రమించాడు. " దేవుని రాజ్యం లోనికి ప్రవేశించుడి " అని ఎల్లెడలా ప్రవచన ప్రచారం చేసాడు.

" ఎక్కడుంది దేవుని రాజ్యం ? " అని అడిగిన వారికి " నీ లోపలే ఉంది " అని చెప్పాడు.

" నా లోపలికి నేను ఎలా వెళ్ళాలి ? " అని అడిగిన వారికి " చిన్న పిల్లవాళ్ళలా మారితే వెళ్ళగలరు " అని చెప్పాడు.

" నేను 40 రోజులు ఉపవాసం ఉన్నాను ; మీరు కూడా అలా చేస్తే దేవుని రాజ్యంలోనికి ప్రవేశమార్గం సుగమం అవుతుంది. ఉపవాసం అంటే భోజనం మానివేయమని కాదు. మనస్సుకు ఉపవాసం అంటే .. ధ్యానం చేయాలి మరి నేను చెప్పినట్లు చేస్తే ఆరోగ్యం, సంపద, సంతోషం, తృప్తి .. అన్నీ మీకు ఇవ్వబడతాయి " అంటూ మనకు సుస్పష్టమైన అవగాహన ఇచ్చారు అపార కరుణామయులైన జీసస్ ప్రభువు.

జీసస్ క్రైస్ట్ లాగే మనం కూడా తోటివారి జీవితాలనూ, వారి వారి నిస్సహాయతలనూ గమనించి కరుణతో వారికి సహాయం చేయాలి. జీవులను హింసించకుండా, భక్షించకుండా వాటన్నింటికీ రక్షణ కల్పిస్తూ **కరుణాధర్మం** లో ఉండాలి మరి అది ఒక్కటే మనకు **మోక్షదాయకం.**

మన దగ్గర ఏది ఉంటే దానిని మనం అనుభవిస్తూనే అందులోంచి కొంత ప్రక్కవారికి పంచడం కరుణా ధర్మం. నాకు ధ్యానం – జ్ఞానం అపరిమితంగా తెలుసు. నా వద్ద ఉన్న దానిని గత ముప్పై సంవత్సరాలుగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అందరికీ పంచుతూనే ఉన్నాను. ' నాకేం పట్టింది ?' అని ఇంట్లో కూర్చులేదు. ఊరూరూ తిరిగి అందరికీ ధ్యానం నేర్పటమే కరుణ.

పిరమిడ్ మాస్టర్లందరూ కూడా కరుణమూర్తులు కనుక ఊరూరా తిరిగి అందరికీ ధ్యానం నేర్పిస్తున్నారు. " మేము జీసస్‌క్రైస్ట్‌లాగా దేవుని రాజ్యంలో హాయిగా ఉంటున్నాం .. మరి అందరు కూడా దేవుని రాజ్యంలో తప్పక ఉండాలి " అన్న కరుణతో వారు ఇల్లిల్లూ తిరిగి అందరికీ ధ్యానం

నేర్పిస్తున్నారు. " వేరొకరికి ధ్యానం తెలియకపోతే మరి మనమే కదా పోయి చెప్పవలసింది అది మన ధర్మం కదా " అని వాళ్ళు ధ్యాన జ్ఞాన ప్రచారాల ద్వారా కరుణాభ్యాసం చేసుకోవడానికి కావలసిన అవకాశాలను వెతుక్కుంటూ ఉన్నారు.

ధర్మం చేయవలసిందే !! ధర్మం చేయకపోతే అది అధర్మం అవుతుంది. ఎవరయితే ధ్యాన ప్రచారం చేయరో వారు సరికానిది అయిన అధర్మం చేస్తున్నారు. ధ్యానం చేసేవారు ధ్యాన ప్రచారం చేసేతీరాలి. ధ్యాన మూర్తులకు ధ్యాన ప్రబోధం మరి ధ్యాన ప్రచారం తప్పని సరి.

ఎవరైనా బాధపడుతూంటే, గాయపడి ఉంటే, దయనీయ పరిస్థితిలో ఉంటే .. హృదయపూర్వకంగా వారికి పూర్తి చేయూతనివ్వడమే కరుణ ! " మనం అంతా కూడా పై లోకాలనుంచి జీవాత్మల రూపంలో ఈ భూమి మీదకు దిగివచ్చిన పరమాత్మలం " అన్న సత్యాన్ని ప్రతిక్షణం ఎరుకలో ఉంచుకుంటూ మన కరుణా ధర్మాన్ని మనం పాటిస్తూనే ఉండాలి !

మన సీనియర్ మోస్ట్ పిరమిడ్ మాస్టర్ **శ్రీ చంద్రశేఖర్ శర్మ** గారు ఒకసారి స్నానం చేద్దామని తన ఇంట్లో స్టవ్ మీద నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. ఇంతలో ఎవరో వచ్చి తలుపు బాదుతూ ఉంటే .. సల సలా కాగుతున్న ఆ నీటిని ప్రక్కకు పెట్టబోతూండగా అవి అతని మీద ఒలికి పాపం శరీరం అంతా కాలి బొబ్బలెక్కిపోయింది. అయినా .. ఆయన మంటను ఓర్చుకుంటూ .. ఒక దుప్పటి కప్పుకుని తలుపు తీసి, ధ్యానం నేర్చుకోవడానికి వచ్చిన వాళ్ళను కూర్చోబెట్టి .. వాళ్ళతో గంటసేపు ధ్యానం చేయించి .. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయిన తరువాత చతికిలబడి పోయి శరీరం పై వున్న బొబ్బల మంటను భరిస్తూ కూర్చున్నాడు. కరుణాధర్మం అంటే అది ! ఆ రోజు

రాత్రి ధ్యానంలో ***శ్రీ మహావతార్ బాబాజీ*** వచ్చి ఆయన శరీరాన్ని అంతా నిమిరి కాలిన గాయాలను స్వస్థత పరిచారు.

మహాభారతయుద్ధంలో ***భీష్ముడు*** అంపశయ్య మీద ఉండి ఒళ్ళంతా బాణాలతో రక్తం వోడుతోన్న బాధను ఓర్చుకుంటూనే .. ధర్మరాజుకు రాజకీయ చతురతను నేర్పించాడు. అమితమైన కరుణా ధర్మానికి అది పరాకాష్ట.

తనను నిర్దాక్షిణ్యంగా శిలువవేసిన వారిని .. తాను స్వయంగా క్షమించి .. " వారేంచేస్తున్నారో వారికే తెలియదు కనుక వారిని క్షమించు " అంటూ తన తండ్రిని కోరిన ***జీసస్ క్రైస్ట్*** అసలైన కరుణామయుడు. ఆ మహానుభావులను ఆదర్శంగా తీసుకుంటూ .. మనం కూడా మనకు ఎన్ని బాధలు వున్నా సరే .. వాటిని పళ్ళ బిగువున ఓర్చుకుని .. బాధితులందరికీ సాయం చేయడమే ***కరుణ.***

▲▲▲

గొప్పవాళ్ళు అందించే ఇలాంటి అద్భుతమైన జ్ఞానాన్ని మనం రెండు విధాలుగా తెలుసుకోవచ్చు. ఒకటి ***' ప్రత్యక్షజ్ఞానం '*** .. రెండవది ***' పరోక్షజ్ఞానం '.***

మహనీయులు చెప్పినవి విని ఎంత జీర్ణించుకున్నా అది మనకు పరోక్షజ్ఞానం అవుతుందేకానీ .. అది మనకు ప్రత్యక్షజ్ఞానం కాదు. మనకు ప్రత్యక్షజ్ఞానం కావాలంటే ధ్యాన సాధన వల్ల మరి ధర్మాచరణం వల్లనే సాధ్యం అవుతుంది.

కృష్ణుడిది ప్రత్యక్షజ్ఞానం కాబట్టే .. యుద్ధరంగం మధ్యలో కూర్చుని కూడా భగవద్గీతను అలవోకగా బోధించాడు. విన్న అర్జునిడిది పరోక్ష జ్ఞానం మాత్రమే కనుక .. అతడు మళ్ళీ మళ్ళీ దుఃఖంలో పడిపోయాడు. కాబట్టి నిరంతర ధ్యానసాధన వల్ల మనం **పరోక్షజ్ఞానం**తో పాటు **ప్రత్యక్షజ్ఞానం** కూడా పొందుతూ ఉంటేనే .. మనకు **సంపూర్ణజ్ఞానం** అందుతూంటుంది మరి కరుణా ధర్మంలో మన జీవితాను పండించుకుంటూ మోక్ష మార్గం వైపు మనం ప్రయాణం చేయగలుగుతాం.

▲▲▲

పిరమిడ్ మాస్టర్లందరూ కూడా వారి పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నాసరే .. ధ్యానప్రచారం చేసేతీరాలి. అదే కరుణాధర్మాచరణ. ఆ భీష్ముడి వద్ద నుంచి, ఏసుప్రభువు వద్ద నుంచీ మరి చంద్రశేఖర్ శర్మ గారి వద్ద నుంచీ మనం కరుణా ధర్మాన్ని విధిగా నేర్చుకోవాలి.

శాంతధర్మం

. *నవ విధ ధర్మాలు* లో కెల్లా మరో విశేషమైన ధర్మం *శాంత ధర్మం!*

ఏ ధర్మాన్ని అయినా సరే పూర్తిగా అర్థం చేసుకుని అభ్యాసం చేయాలంటే .. ముందుగా మనకు కావల్సింది మన మనస్సు *శాంతం*గా ఉండడం. అందుకే మన మనస్సుకు ఎప్పుడైనా చిరాకు, కోపం పెరిగినప్పుడు .. *'ఓం శాంతిః '*, *'ఓం శాంతిః '*, *'ఓం శాంతిః '* అని ఒక మంత్రంలా అనుకుంటూ ఉండాలి. ఎవరు మనల్ని తిట్టినా, కొట్టినా కూడా మనం శాంత మనస్కులమై ఆ మంత్రాన్ని జపిస్తూనే ఉండాలి.

మహాజ్ఞాని *గుర్జీయెఫ్* .. పదకొండు సంవత్సరాల బాలుడుగా ఉన్నప్పుడు అతని తండ్రి అతనికి " బాబూ ! ఎవరయినా నిన్ను తిడితే తిట్టు ; కొడితే కొట్టు ; కావాలంటే చంపు కానీ .. ఏం చేయదలుచుకున్నా 24 గంటల తర్వాత మాత్రమే చెయ్యి " అంటూ గొప్ప శాంతి సందేశాన్నిచ్చాడు.

ఎల్లప్పుడూ 'కూల్' గా ఉండగలగడమే '**శాంత ధర్మం**'. 'దూకుడు' సినిమా చూసారు కదా ! దానిలో హాస్య నటులు శ్రీ ధర్మవరం సుబ్రహ్మణ్యం మాటమాటకూ '**కూల్ బేబీ కూల్**' అంటూంటారు. అది చూడడానికి హాస్యంగా అనిపించినా .. దానిలో ఎంతో ఆత్మజ్ఞాన సందేశం ఉంది.

" నేను మిమ్మల్ని కొడితే మీరు కూడా నన్ను తప్పకుండా కొట్టండి. కానీ .. 24 గంటల తర్వాత కొట్టండి. అప్పటికి ఇక మీకు కొట్టాలనిపించక పోవడమే కాకుండా .. ఈ వ్యవధిలో మీ మనస్సు 'కూల్' గా అయిపోయి .. అసలు కొట్టడానికి వున్న కారణం కూడా మీకు తెలుస్తుంది.

▲▲▲

ఒకసారి బుద్ధుడు భిక్షాటన చేస్తుంటే ఒక ధనవంతుడు " ఇంత ఎత్తూ పొడుగు ఉన్నావు .. ఏదయినా పనిచేసుకోవచ్చుకదా ! సోమరిపోతుతనం అబ్బి, సిగ్గులేకుండా అడుక్కుంటున్నావా ? " అంటూ తిట్టరాని తిట్లు తిట్టాడు. చుట్టూ ఉన్న శిష్యులకు పట్టరాని కోపం వచ్చింది కానీ .. బుద్ధుడు మాత్రం శాంతచిత్తుడై చిరునవ్వుతో వింటున్నాడు.

కోపోద్రేకం చల్లారిన తర్వాత .. ధనవంతుడు బుద్ధునికి ఒక పావలా బిళ్ళ దానంగా ఇవ్వబోయాడు కానీ బుద్ధుడు దానిని సున్నితంగా తిరస్కరించడంతో .. ధనవంతుడు తిరిగి దానిని తన జేబులోనే వేసుకున్నాడు.

అప్పుడు బుద్ధుడు " అయ్యా ! నీ పావలా కాసు నేను తీసుకోకపోతే తిరిగి నీ జేబులోకి ఎలా చేరిందో .. అలాగే నీ తిట్లను నేను స్వీకరించలేదు కనుక అవన్నీ నీకే చెందుతాయి. భద్రంగా దాచుకో " అన్నాడు. ఆ ధనవంతుడు సిగ్గుతో బుద్ధుడి కాళ్ళ మీద పడ్డాడు.

ఆవేశం అన్నది గొప్ప శక్తి .. కనుక మనమంతా కూడా బుద్ధుడిలా ప్రతిక్షణం మన ఆవేశకాశాలపట్ల ఎరుకతో ఉంటూ శాంత చిత్తులమై ఉండాలి.

అవసరం వున్నప్పుడే మనం ఆవేశాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి కానీ.. అనవసరమైనప్పుడు కాదు. అవసరమైనప్పుడు శాంతం వహించాలి. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు చిల్లరవిషయాల కోసం ఆవేశం అనే మన ఆత్మశక్తిని కోల్పోవద్దు.

ఆరోగ్యధర్మం

.నవ విధ ధర్మాలు లో కెల్లా ఇంకొక ముఖ్యమైన ధర్మం ఆరోగ్య ధర్మం.

సరియైన ఆరోగ్య ధర్మాలను పాటిస్తూ మనం సవ్యమైన జీవితాన్ని గడపాలంటే .. యుక్తమైన, శుద్ధమైన, సాత్వికమైన, శాకాహారం మాత్రమే మనం మన శరీరానికి అందించాలి !

ఎందరో మహానుభావులు అనాదిగా మానవుల శరీరానికి అనువైనది మరి అనుకూలమైనది అయిన శాకాహార ప్రశస్తిని గురించి బోధిస్తూనే ఉన్నారు. కానీ ' పరమ భక్తులం ' అనుకునే చాలామంది మాత్రం దేవుని విగ్రహాలకూ, చిత్రపటాలకూ శాకాహార పదార్థాలను ప్రసాదంగా భక్తితో నివేదించి .. తాము మాత్రం మాంసాహారాలను లొట్టలేసుకుంటూ తింటూ ఉంటారు. " మేము నమ్మిన దైవాలకు నిషిద్ధం అనుకున్న ఆహారం .. మనకు ఎలా శుద్ధం అవుతుంది ? " అన్న సంశయం వారికి ఎంత మాత్రం రాదు.

" *నిషిద్ధ ఆహారం .. అశుద్ధంతో సమానం* " అనుకోగలవాడే .. నిజమైన భక్తుడు కానీ .. పూజలూ, భజనలూ చేసేవాడు భక్తుడు కానేకాడు. పెట్రోల్ కారులో కిరోసిన్ పోస్తే అనతికాలంలో కారు ఎలా మూలపడి పనికిరాకుండా పోతుందో .. అలాగే దివ్యత్వానికి నిలయమైన శాకాహార శరీరంలో నీచాహారం మరి రాక్షసాహారం అయిన మాంసాహారం వేస్తూంటే అందులోని ఆత్మ క్షోభించి .. ఆ శరీరం రోగాలపాలై నశిస్తుంది.

▲▲▲

శాకాహారాన్ని భుజించడంలో కూడా మనం కొన్ని పరిమితులనూ, పద్ధతులనూ విధిగా పాటిస్తూ ఉండాలి.

▲ మన శరీరం పట్ల మనం సరిగ్గా వ్యవహరించాలి. ఎక్కువగా తినకూడదు .. మరి అలాగని తక్కువగా కూడా తినకూడదు. ఎంత ఆకలి అయితే అంతే తినాలి. శరీరాన్ని బాధపెట్టడం అధర్మం.

▲ వండిన పదార్థాలను ఫ్రిజ్‌లో ఉంచి మళ్ళీ వేడి చేసి భుజించకూడదు.

▲ మైక్రోవేవ్ ను ఉపయోగించి విద్యుత్ అయస్కాంత తరంగాల మీద ఎప్పుడూ వండకూడదు.

▲ వెల్లుల్లిపాయ నెగెటివ్ ఎనర్జీతో కూడుకుని ఉండి మాంసాహారంపై మక్కువ పెంచుతుంది కాబట్టి .. వెల్లుల్లి నసేమిరా తినకూడదు.

▲ వారంలో ఒకరోజు ఘనాహారం, రెండవరోజు ద్రవాహారం, ఇంకోరోజు ఉపవాసం .. మళ్ళీ అదే క్రమంలో ఇంకో

మూడురోజులు. ఇలా వారం అంతా ఉంటూంటే శరీరం దివ్యంగా ఎంతకాలమైనా మనగలుగుతుంది.

నా శరీరాన్ని నేను ఎంతో జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాను. ఎందుకంటే మరో ఎనభై సంవత్సరాల పాటు అది నాకు కావాలి. ప్రపంచంలోని చిట్టచివరి మనిషి కూడా బుద్ధభగవానుడు అయ్యేంత వరకు నేను నా ఆఖరి శ్వాస వదలను కనుక 2095 వరకు నేను దీనిని కాపాడుకుంటాను.

▲▲▲

ఈ శరీరం ఒక పెద్ద ఫ్యాక్టరీ .. మరి మనం దాని యజమానులం! మన శరీరం లోని ప్రతి ఒక్క అణువు కూడా ఒక వర్కింగ్ మాస్టర్ కనుక మనం మన శరీరంతో స్నేహ పూర్వకంగా మాట్లాడటం నేర్చుకోవాలి.

శరీరానికి ఎక్కువ విశ్రాంతిని ఇచ్చి దానిని తమోగుణంతో ముంచేయ కూడదు అలాగని దానికి విపరీతమైన పనిని ఇచ్చి అలసటకు గురిచేయకూడదు. మన అనవసర మాటలు అంటే మన ప్రజల్పమే మన శక్తిని హరించివేస్తుంది కనుక వాటన్నింటి పట్ల మనం మిక్కిలి ఎరుకతో ఉండాలి. ప్రతీ విషయంలో కూడా **మధ్యే మార్గాన్ని** మాత్రమే అనుసరిస్తూ ఉండటం బుద్ధి ఉన్న వాడు చేసేపని.

▲▲▲

ఇలా చక్కటి అవగాహనతో మన శరీర ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాల్సిన బాధ్యత మనదే ! ఏ డాక్టరూ ఏ మందులూ ఆపత్కాల సమయంలో మనకు సహాయం చేయలేవు. కేవలం ధ్యానం ద్వారా మనం పొందే ప్రాణశక్తే మనల్ని కాపాడుతుంది మరి మనం చక్కటి ఆరోగ్యంతో వర్ధిల్లుతూ ఉంటాం ! కాబట్టి ఈ క్షణం నుంచి మనమంతా **ఆరోగ్య ధర్మాన్ని** దివ్యంగా పాటిద్దాం".

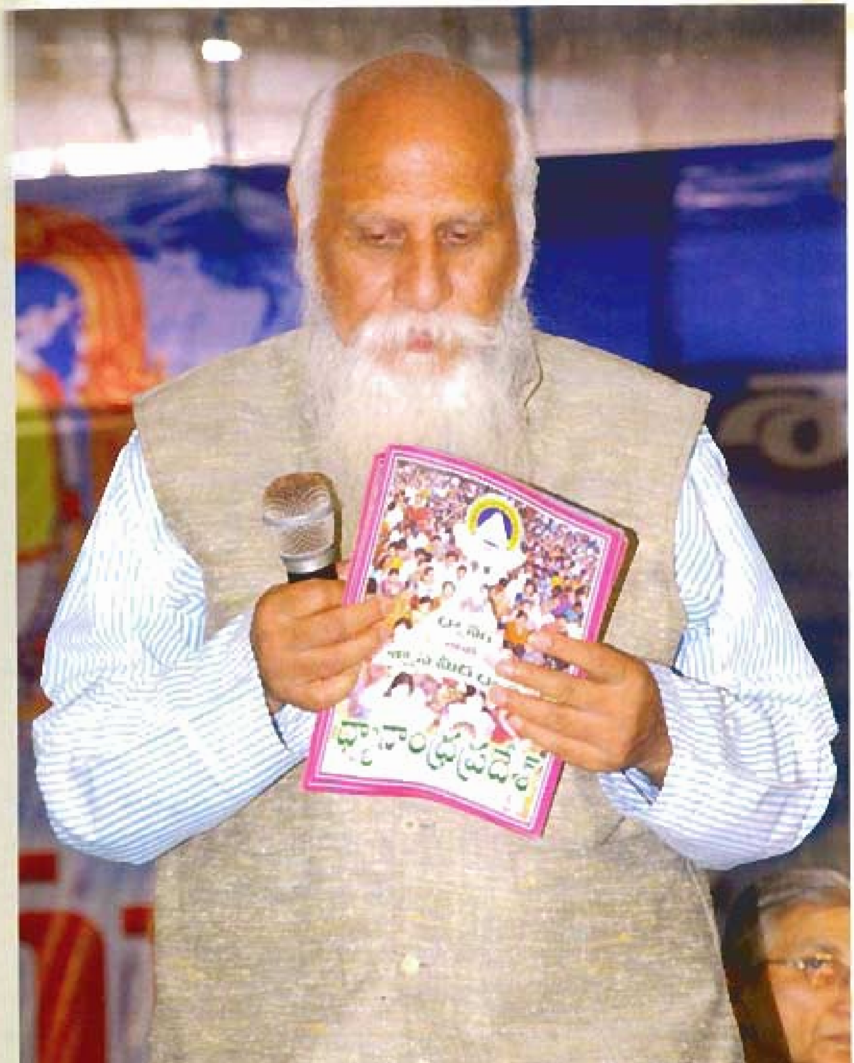

స్వాధ్యాయధర్మం

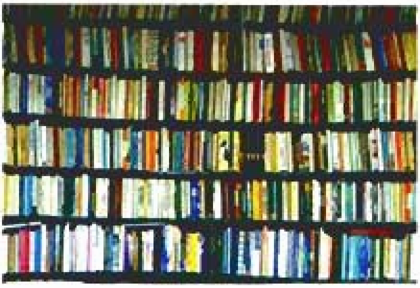

నవ విధ ధర్మాలు లోని అత్యంత ముఖ్యమైన ఇంకొక ధర్మం **స్వాధ్యాయ ధర్మం.**

కోటానుకోట్ల లోకాలకు నిలయమైన ఈ సృష్టిలో మనం ప్రస్తుతం ఈ భూలోకంలో ఉన్నాం. అయితే వాస్తవానికి మనం ఈ భూమికి మాత్రమే సంబంధించినవాళ్ళం కాదు ! మనం సకలచరాచర సర్వసృష్టికి ప్రతీకలం అన్నది సత్యం. మన ఇప్పటి తాత్కాలిక నివాసమే ఈ భూమి కానీ .. ఇంతకు ముందూ మరి ఆ తర్వాత కూడా లెక్కకుమించిన లోకాల్లో మన మనుగడ సాగుతూనే ఉంటుంది. మన అందరి ఆత్మలు ఈ క్షణంలో కూడా ఎన్నో లోకాలలో .. మరెన్నో తలాల్లో వేరు వేరు శరీరాలతో కొంచెం కొంచెం తేడాల్లో సమాంతరంగా పనిచేస్తూనే ఉన్నాయి ! **'ఇది నా శరీరం'** అని భ్రమించే ఇలాంటి మన శరీరాలు ఇంకా అనేకంగా ఇప్పుడే తమ మనుగడను సాగిస్తూ వున్నాయి.

ఈ విషయాలను గురించి సంపూర్ణ జ్ఞానం *' సేత్ '* మహాశయుని స్వంతం. ఆయన *' జేన్ రాబర్ట్స్ '* అనే మాస్టర్ స్త్రీలో ప్రవేశించి ఇరవై సంవత్సరాలు పాటు ప్రపంచానికి ధ్యానాన్నీ, జ్ఞానాన్నీ పంచాడు. ఆయన బోధనలనూ ఆయననూ అర్థం చేసుకోవడం .. చేసుకున్నా జీర్ణించుకోవడం .. ఒకవేళ జీర్ణించుకున్నా మరొకరికి విపులీకరించి చెప్పడం చాలా కష్టసాధ్యం. 50 వేల పై చిలుకు పుస్తకాలను చదివి పూర్తిగా ఆకళింపుచేసుకున్న నాకు కూడా .. కొన్ని విషయాల్లో ' సేత్ ' అర్థం కాలేదు. నేను ఇంకా వాటితో కుస్తీ పడుతూనే ఉన్నాను.

" ప్రతిఒక్కరూ *' సేత్ '* పుస్తకాలనూ .. మరి ఇతర ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను చదువుతూనే ఉండాలి. మనకు వచ్చేరాబడిలో కనీసపక్షంలో సగం అయినా స్వాధ్యాయ నిమిత్తమై ఖర్చుపెట్టాలి. జ్ఞానం పెంచుకోవాలంటే .. విజ్ఞానాన్ని వెదజల్లిన మహానుభావులందరి పుస్తకాలను అధ్యయనం చేయాలి. తద్వారా మన తేజస్సునూ, మేధస్సునూ పెంచుకుంటూ వుండాలి.

పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మూవ్‌మెంట్ .. 18 ఆదర్శ సూత్రలలో ద్వితీయ సూత్రం ***స్వాధ్యాయ ధర్మమే !***

డాన్సు చేస్తే శరీరం గిర్రున తిరిగినట్లు .. పుస్తకం చదివితే మన బుర్ర గిర్రున తిరగాలి. బుర్ర తిరిగితే అమృత మధనం లాగా మేధోమధనం జరుగుతుంది. బుర్రతో జ్ఞాన యాత్రలు చేయాలి. శరీర తీర్థయాత్రల వలన ఏ ప్రయోజనం లేదు. జీతంలో సగం .. జీవితంలో సగం పుస్తకాలకు వినియోగించుకోవాలి. మంచి పుస్తకాలు ఎల్లప్పుడూ చదువుతూ ఉంటే .. దానికి సంబంధించిన మహాత్ముడు ఏదో ఒక సమయంలో మనతో అనుసంధానం అవుతాడు. " 30 సం॥రాల క్రితం నేను టిబెట్ మహాయోగి ***లోబ్‌సాంగ్ రాంపా*** గారి *' మరణం లేని మీరు '* చదవకపోయి ఉంటే .. ఈనాడు ఇక్కడ మీరు .. నేను మరి ఈ ***ధ్యానమహాచక్రం*** ఏదీ ఉండేది కాదు.

" ధియో యోన ప్రచోదయాత్ "

" ధీ " అంటే మన బుద్ధి .. మన బుర్ర .. మన మేధస్సు .. మన ఇంటలెక్ట్ ! దాన్ని ప్రచోదనం అంటే వికసింప చేసుకోవాలి మరి దీనికి ఉన్న ఒకే ఒక్క మార్గం *స్వాధ్యాయ ధర్మాచరణ* మాత్రమే.

" *జేన్ రాబర్ట్స్* ", " *లిండా గుడ్‌మన్* ", " *షెర్లీ మెకలీన్* ", " *రూత్ మాంట్‌గోమేరీ* ", " *యోగానంద పరమహంస* ", " *స్వామి రామా* ", " *స్వామి రామతీర్థ* ", " *ఖలీల్ జిబ్రాన్* ", " *రిఛార్డ్‌బాక్* ", " *కేర్లోస్ కాస్టెనెడా* ", " *జీన రాజ దాస* ", " *బార్బరా హాండ్ క్లో* ", " *బార్బరా మార్సిన్యాక్* ", " *లోబ్‌సాంగ్ రాంపా* ", " *ఎలాన్ వాట్స్* ", " *డి టి. సుజుకి* ", " *ఓషో* " .. ఇలా వీళ్ళందరి పుస్తకాలు చదవాలి. ఇదంతా కూడా నవీనయుగపు ఆధ్యాత్మిక సాహిత్యం.

మనం పుస్తక పఠనాన్ని విస్తారంగా చేస్తూ ఉంటే .. జ్ఞానం దానంతట అదే అంతకంతకూ మనకు అందుబాటులోకి వస్తుంది. నేను కర్ణాటక సంగీతం నేర్చుకున్నాను. నేర్చుకోకుండానే నాకు హిందూస్థానీ సంగీతం కూడా వచ్చేసింది ! ఎలా అంటే ?.. ఇంతకు ముందు జన్మలో నేను నేర్చుకున్నది .. ఇప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది అంతే.

మీరు .. నేను కూడా వందల జన్మలు *కలిసి జీవించాము* మరి ప్రతి జన్మలో ధ్యానం చేసాం జ్ఞానాన్ని పంచుకున్నాం. ఆధ్యాత్మిక సత్యాలు ఆకళింపు చేసుకుంటూ ఆఖరి జన్మగా ఈ శరీరాన్ని తీసుకుని ఇదిగో ఇలా వచ్చాం. లేకుంటే మీలో ఏ ఒక్కరు కూడా నాతో మాట్లాడలేరు మరి నా ప్రక్కన కూర్చోనూ లేరు.

కేవలం స్వాధ్యాయ ధర్మాచరణ మాత్రమే మనల్ని శక్తివంతులుగా, వివేకవంతులుగా చేసేస్తుంది కనుక .. మనం శక్తివంతులం వివేకవంతులం అవటానికి మన జీవితంలో స్వాధ్యాయ ధర్మానికి పెద్దపీట వేద్దాం."

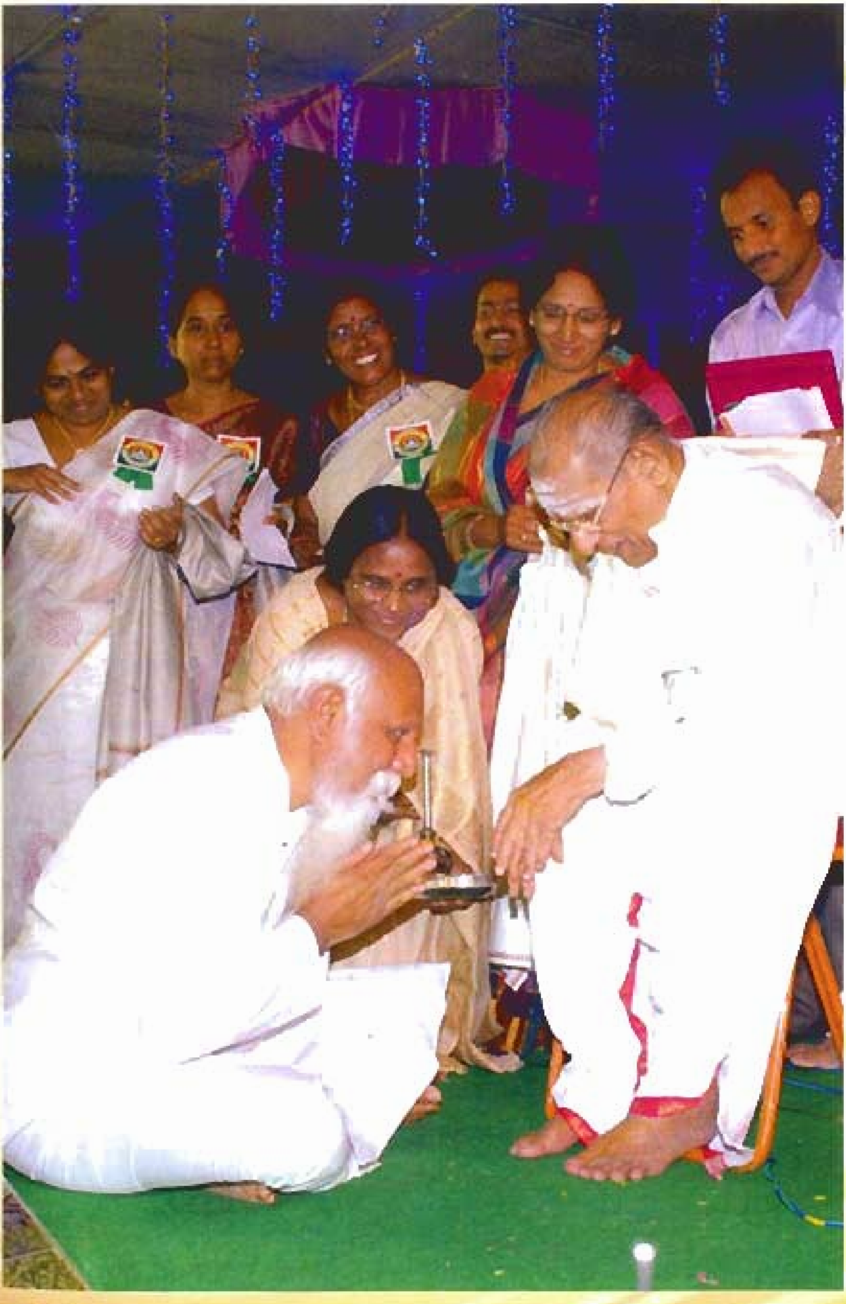

వినయధర్మం

'నవ విధ ధర్మాలు లో మరొక ధర్మం ' వినయ ధర్మం '

ప్రతిఒక్కరూ ఎదుటివారితో ఎల్లప్పుడూ వినయంగా ఉండాలి. ప్రాపంచిక విద్య మరి దాని ద్వారా వచ్చిన అధికార హోదా మనకు అహంకారాన్నీ, దర్పాన్నీ ఇస్తే .. ఆధ్యాత్మిక విద్య మరి దాని ద్వారా వచ్చిన ఆత్మిక సంపద మనకు మరింత అణకువనూ, వినయాన్నీ ప్రసాదిస్తుంది. ఎంత ధ్యానం చేస్తే అంత వినయం ! " విద్యా దదాతి వినయం " అంటే ఏదైతే మనకు వినయాన్ని ప్రసాదిస్తుందో అదే అసలైన పరావిద్య అయిన ఆధ్యాత్మిక విద్య మరి ఏదైతే అహంకారాన్ని ప్రకోపింపచేస్తుందో .. దాని పేరే ప్రాపంచిక విద్య. ఎంత స్వాధ్యాయం చేస్తే అంత వినయం ! ఎంత సజ్జనసాంగత్యం చేస్తే అంత వినయం ! ' చేసుకున్న వారికి చేసుకున్నంత ' కనుక .. ఎదిగిన కొద్దీ ఒదుగుతూ ఉంటే .. ఒదిగిన కొద్దీ మనం మరింతగా ఎదుగుతూ వుంటాం.

వినయం ఎన్నో రకాల అసాధ్యాలను సుసాధ్యాలుగా చేస్తుంది. మహాభారత యుద్ధంలో .. పాండవుల శత్రుశిబిరంలోని కౌరవసేవలో

అతిరథ మహారథులయినటువంటి యోధాను యోద్ధులు ఎంతో మంది ఉన్నారు. వారందరిలోకీ ఇంకా గొప్ప పరాక్రమవంతుడు మరి కురువృద్ధుడు అయిన భీష్మ పితామహులు .. శత్రు అజేయుడు !

యుద్ధ రంగంలో అరవీర భయంకరుడిలా పోరాడుతూ ఆయన పాండవ సైన్యాన్ని చీల్చి చెండాడుతూంటే .. వేలకు వేలు సైనికులు చనిపోతూ రోజు రోజుకూ పాండవులకు తీవ్రనష్టం వాటిల్లసాగింది.

" ఆయనను సంహరించడం మాట అలా ఉంచి .. అసలు ఆయన చేతిలో చావకుండా ఉండటమే అసాధ్యం " అని పాండవులకు అర్థం అయ్యింది!

ఇక వేరే దారి లేని ధర్మరాజు రహస్యంగా భీష్ముని దగ్గరకు పోయి ***వినయం***తో ఆయన కాళ్ళకు దండం పెట్టి " తాతా ! నువ్వు బ్రతికి ఉన్నంత కాలం మాకు విజయం దుర్లభం కనుక దయచేసి నీ ప్రాణాన్ని హరించగల ఉపాయం మాకు చెప్పు " అని అర్థించాడు.

" ధర్మరాజు వినయ సంపదకు ముగ్ధుడైన భీష్మాచార్యులవారు .. " ధర్మజా ! నపుంసకుడు నా ఎదురుగా ఉంటే నేను అస్త్రశస్త్రాలు విసర్జిస్తాను ; ఆ సమయంలో నన్ను వధించండి " అని చెప్పేస్తాడు.

అలా వినయంతో శత్రుశిబిరంలోని సైన్యాధక్షుడి మరణ రహస్యాన్ని కూడా తెలుసుకోగలిగాడు ధర్మరాజు.

> **" విద్యా వినయ సంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని**
> **శుని చైవ శ్వపాకేచ పండితాః సమదర్శనః "**
> ***భగవద్గీత 5-8***

" వినయం అందరికీ అభయాన్ని ఇస్తుంది ; వినయ ధర్మం కలిగినవాడు ఈ సృష్టిలోని ప్రతి ఒక్కదాని పట్ల సమదృష్టిని కలిగి వుంటూ బ్రహ్మజ్ఞానిలా విలసిల్లుతాడు " అంటూ భగవద్గీత ద్వారా శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మనకు చక్కటి సందేశాన్ని అందించారు కనుక .. మనం ***" వినయ ధర్మాచరణ "***లో సదా పునీతులం అవుదాం.

దానధర్మం

అనేకానేక ధర్మాల్లోకెల్లా అత్యుత్తమైనది మరి *నవ విధ ధర్మాలల్లోని* చివరి అతి ముఖ్యమైన ధర్మం .. '*దాన ధర్మం.*'

మన దగ్గర ఏది ఉంటే .. దానిలో మనకు అవసరం ఉన్నంత మేరకు మనం దాచుకుని .. మిగిలిన దానితో ప్రక్కవారి అవసరాలను కూడా సాధ్యమైనంత వరకు చూడడాన్ని .. '*దైవత్వం*' అంటాం.

అలాకాక మన దగ్గర ఉన్నది మనమే అనుభవిస్తూ మిగిలిన దానిని కూడా తరతరాలకు తరగని విధంగా దాచుకోవడం అన్నది '*దానవత్వం*' అవుతుంది.

మన దగ్గర ఉన్నది ఏదైనా సరే దానిని ఇతరులతో పంచుకుంటేనే అది మరింతగా పెంచుకోబడుతుంది ! అలాకాక దానిని మనదగ్గరే దాచుకుంటే అది తప్పక దోచుకోబడుతుంది కనుక మన దగ్గర ఉన్న దానిని మనం లోకకల్యాణార్థం అందరికీ ఎల్లప్పుడూ పంచుతూనే ఉండాలి. మన దగ్గర

వున్న తన్, మన్, ధన్ .. అన్నీ కూడా అందరికీ సమర్పిస్తూనే ఉండాలి. శరీరాన్ని ప్రక్కవాళ్ళ సేవకు అప్పచెప్పడం, బుద్ధినీ, నా తెలివితేటలను ప్రక్కవాడి అభ్యుదయం కోసం ఉపయోగించడం అన్నదే **దానధర్మాచరణ.** ఒకప్పుడు అన్నదానం మరి ఇప్పుడు ధ్యానదానం .. జ్ఞానదానం .. ఇంతకన్నా మించిన దానాలు ఇక మరేదీ లేదు గాక లేదు.

▲▲▲

కర్ణుడు తనదగ్గర ఉన్నది ఏదైనా సరే ' లేదు ' అనకుండా జీవితాంతం ఇతరులకు పంచుతూనే ఉండిపోయాడు. అయినా కూడా అతడు ఏనాడూ పేదవాడు కాకపోగా మరింత సంపన్నుడు అయ్యాడు. పైగా **' దానకర్ణుడు '** అన్న గొప్ప యశస్సును కూడా కూడబెట్టుకున్నాడు.

కాబట్టి " ఈ సృష్టిలో ఉన్న ప్రతి ఒక్క వస్తువూ ప్రతి ఒక్కరికీ చెందిందే " అన్న ఉదాత్త భావనలో మనం మన జీవితాన్ని గడపాలి. " ఈ రోజు ఈ సంపద నా దగ్గర ఉంది. అది నా దగ్గర ఉన్నంత వరకు దానిని నేను లోకకల్యాణార్థమై వినియోగిస్తూ, బుద్ధి పూర్వకమైన పనులను చేపడుతూ .. నా జన్మను సార్థకం చేసుకుంటాను " అని ప్రతి ఒక్కరూ అనుకోవాలి.

తన దగ్గర ఉన్నది ఎంతకొంచెమయినా సరే .. దానిని ఇతరులతో కూడా పంచుకునే వాడే గొప్ప వాడు కానీ .. ఉన్నదంతా దాచుకుని మురిసిపోయే కోటీశ్వరుడు ఎన్నటికీ గొప్పవాడు కాలేదు.

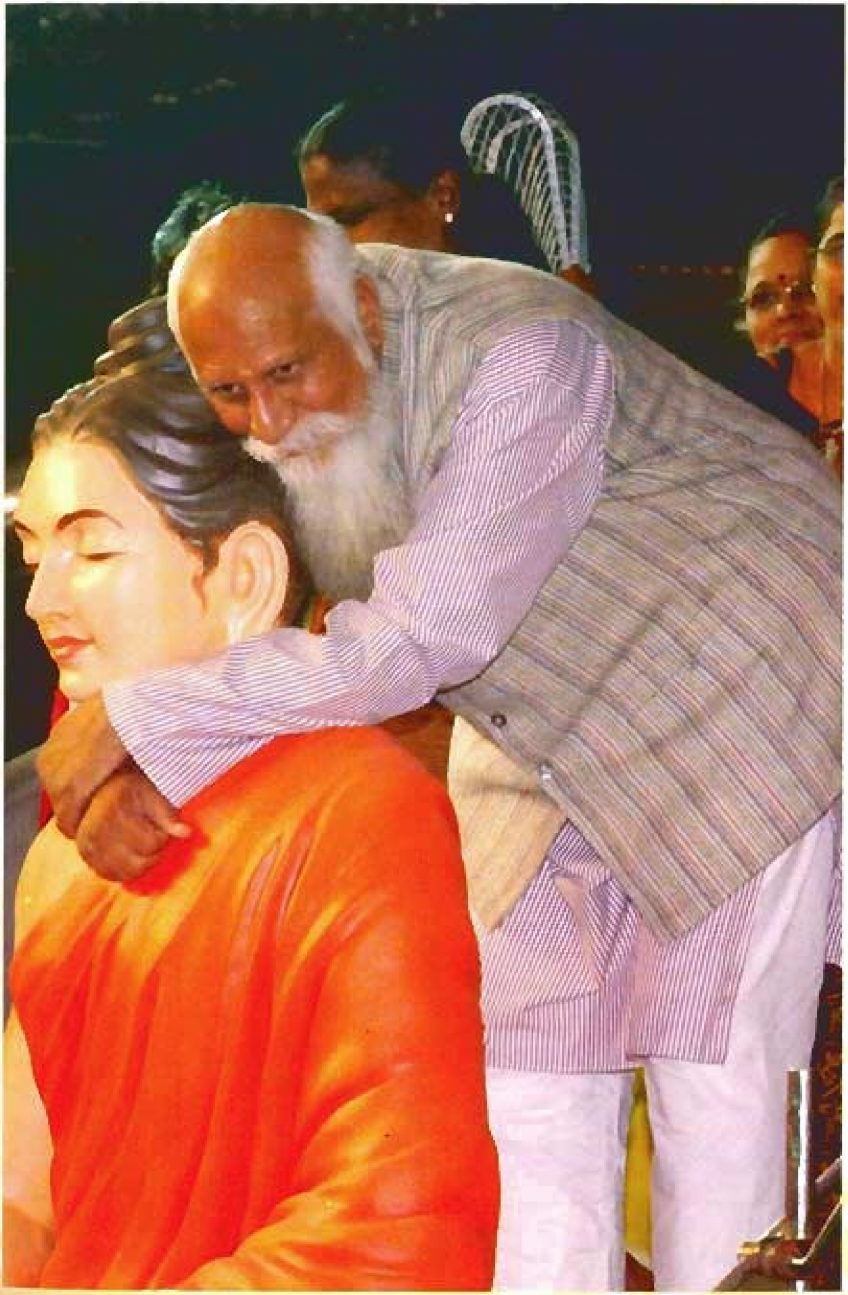

" ధర్మాచరణం "

" *ధర్మాచరణం* " వల్ల ప్రతిఒక్క పనిలో కూడా మనకు అభ్యుదయం వస్తుంది మరి ఈ లోకంతో పాటు పరలోకాల్లో కూడా విశేషమైన ఆనందం వస్తుంది.

నవ విధ ధర్మాల్లోని ఏ ఒక్క ధర్మాన్ని కూడా మనం పాటించకపోయినా .. ఇక మనకు మిగిలేది అధోగతే. ధర్మాచరణ మన ఆత్మ ప్రగతికి సోపానంగా నిలుస్తుంది కనుకనే ***పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మూవ్‌మెంట్*** మాస్టర్స్ ' ***సత్యంవద*** ;' ***ధర్మంచర*** ' అంటూ ***సత్యవాక్కు పరిపాలనలో*** మరి **ధర్మాచరణ**లో తాము పునీతులవుతూ .. మరెందరికో ఆదర్శప్రాయులవుతున్నారు.

పిరమిడ్ మాస్టర్స్ అందరికీ, సకల జీవరాశికీ మరి సృష్టిలో లెక్కకు మించిన విశ్వాలలో ఉన్న అనంతకోటి జీవరాసులకూ చేతులెత్తి నమస్కరిద్దాం.

▲▲▲

ఈ సృష్టి ఎంతో అద్భుతమైంది. భువర్లోకం, సువర్లోలోకం, జనాలోకం, తపోలోకం, సత్యలోకం .. ఇలా లెక్కకు మించిన లోకాలెన్నో ఈ సృష్టిలో వున్నాయి. ఈ భూలోకంలో మనం మన అవసరం ఉన్నప్పుడల్లా అన్ని ఊళ్ళూ తిరుగుతూ ఉన్నట్లే .. బ్రహ్మ స్వరూపులమైన మనం అన్ని లోకాల్లోనూ సదా తిరుగుతూనే ఉంటాం.

" ఆత్మకు చావు అన్నది లేనేలేదు ; దానిది అనంతలోకాల అద్భుతస్థితి " అని తెలుసుకున్న సాక్షాత్తూ పరబ్రహ్మస్వరూపులం అయిన మనకు ఏడుపు అన్నది అవసరం లేదు. సత్యం తెలిసివాడు ఎవ్వడూ ఏడవడు. ఒక బుద్ధుడిలా తాను స్థితప్రజ్ఞుడిలా వుంటూ ఇతరుల దుఃఖాన్ని కూడా దూరం చేస్తూ శుభాశుభపరిత్యాగిగా ఉంటాడు.

కాబట్టి మనం కూడా బుద్ధుడిలాగే నిరంతరం ధ్యానసాధనలో మన స్వగృహం యొక్క ఆత్మానుభూతిని పొందుతూ .. ప్రాపంచిక కష్టాలూ, కన్నీళ్ళూ, రోగాలూ వంటి కథలన్నింటినీ ' ***కంచి*** ' కి పంపేస్తూ .. మనం మాత్రం మన శాశ్వతమైన ' ***ఇంటి*** ' కి వెళ్ళిపోదాం !! "

Maitreya Buddha Dhyana Vidya Viswalayam

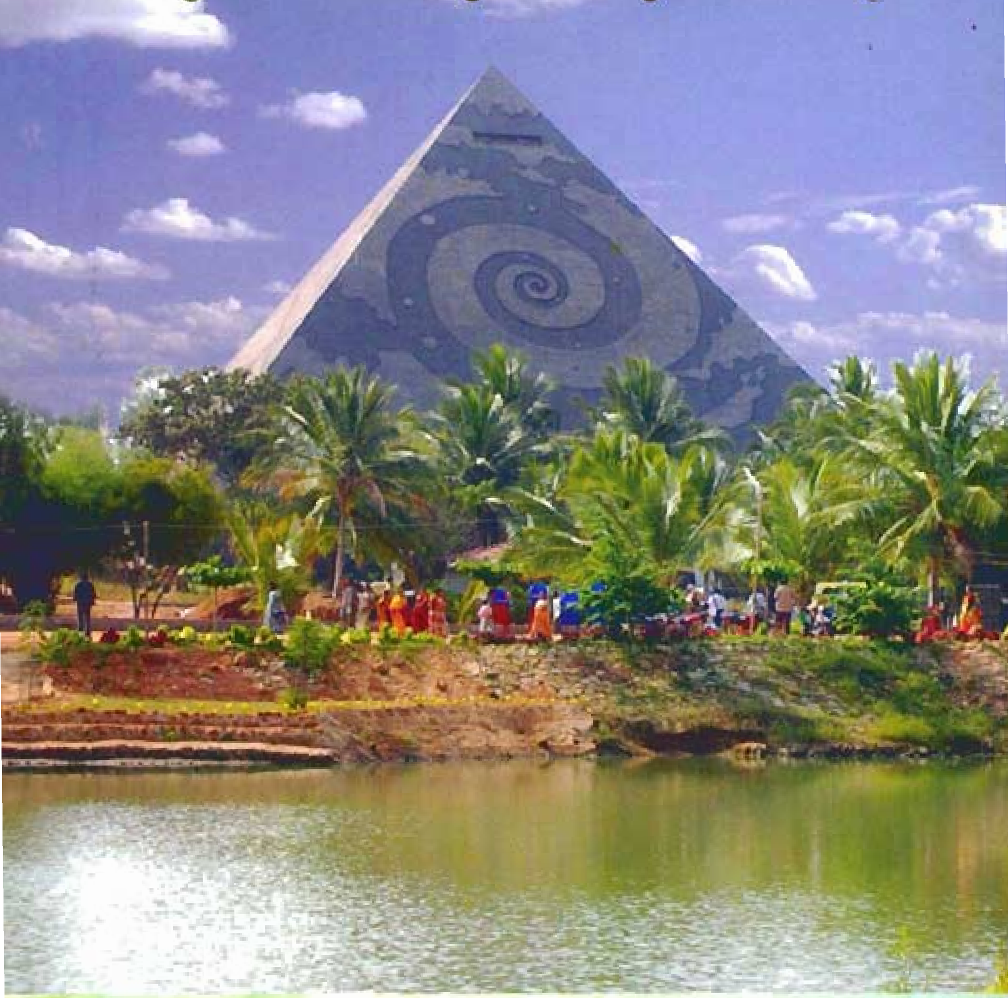

Pyramid Valley International

Kebbedoddi Village, Gabbadi (post)
Harohalli Hobli, Kanakapura Taluk,
Ramanagara Dist 562112
Bengaluru Rural, Karnataka st
Ph : 080 32723143

No: 2040
Rs : 50/-

www.pssmovement.org